உங்கள் அலமாரியைக் கவனியுங்கள் (4:17-24)

People's Weekly என்ற பத்திரிகையானது ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் "நன்கு உடுத்தியவர்கள்" மற்றும் "மோசமாக உடுத்தியவர்கள்" என்ற தேர்ந்தெடுத்த அழகிகளின் பட்டியல் ஒன்றை அச்சிடுகின்றது.[1] நாகரீகம் பற்றி அக்கறை கொள்ளுகின்ற மக்கள் யாரெல்லாம் நயப்பாங்குக்கு "உள்ளாக" மற்றும் "புறம்பாக" இருக்கின்றனர் என்பதைக் காண்பதற்கு இதை வாசிக்கின்றனர்.

உங்கள் அலமாரியைப் பற்றி தேவன் அக்கறையாய் இருக்கின்றார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? ஆம், அவர் அக்கறையாய் இருக்கின்றார். நீங்கள் புதிய முழுக்காற் சட்டைகளை அணிகின்றீர்களா அல்லது புகழ் மிக்க பாணியிலான காலணிகளை அணிகின்றீர்களா என்பதைப் பற்றி அவர் பொருட்படுத்துவதில்லை. அவர் வேறு வகையான அலமாரியை - நம்மில் ஒவ்வொருவரும் உடுத்துகின்ற ஆவிக்குரிய உடுப்புக்களை - பற்றி அவர் அக்கறை கொண்டு கண்ணோக்குகின்றார்.

இந்த அலமாரியைப் பற்றிப் பவுல் விளக்கப்படுத்தினார். கிறிஸ்தவர்கள் என்ற முறையில் நாம் எவற்றைக் களைந்து போட்டு, எவற்றை உடுத்திக் கொள்வது அவசியம் என்று அவர் விவரித்தார்:

> *ஆதலால், கர்த்தருக்குள் நான் உங்களுக்குச் சாட்சியாகச் சொல்லி எச்சரிக்கிறது என்னவெனில், மற்றப் புறஜாதிகள் தங்கள் வீணான சிந்தையிலே நடக்கிறது போல நீங்கள் இனி நடவாமலிருங்கள். அவர்கள் புத்தியில் அந்தகாரப்பட்டு, தங்கள் இருதய கடினத்தினால், தங்களில் இருக்கும் அறியாமையினாலே தேவனுடைய ஜீவனுக்கு அந்நியராயிருந்து; உணர்வில்லாதவர்களாய், சகலவித அசுத்தங்களை யும் ஆவலோடே நடப்பிக்கும்படி, தங்களைக் காமவிகாரத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். நீங்களோ இவ்விதமாய்க் கிறிஸ்து வைக் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. இயேசுவினிடத்திலுள்ள சத்தியத்தின் படியே, நீங்கள் அவரிடத்தில் கேட்டறிந்து, அவரால் போதிக்கப் பட்டீர்களே. அந்தப்படி, முந்தின நடக்கைக்குரிய மோசம்போக்கும் இச்சைகளாலே கெட்டுப்போகிற பழைய மனுஷனை நீங்கள் களைந்துபோட்டு, உங்கள் உள்ளத்திலே புதிதான ஆவியுள்ளவர் களாகி, மெய்யான நீதியிலும், பரிசுத்தத்திலும் தேவனுடைய சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட புதிய மனுஷனைத் தரித்துக் கொள்ளுங்கள் (4:17-24).*

இங்கு ஒரு அடிப்படையான சத்தியம் உள்ளது: கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் முற்றிலும் புதிதான ஒரு வழிமுறையில் தங்களை உடுத்துவித்துக் கொள்வது அவசியம்.

பழைய உடைகள்

ஜோசப் ஃப்ளெட்சர் என்பவர் 1960களில் சூழ்நிலைக்கேற்ற ஒழுக்க நெறி (Situation Ethics) என்ற ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டார். இந்தப் புத்தகத்தில், அவர் முற்றான ஒழுக்க நெறிகள் நிலவுகின்றன என்ற கருத்தை மறுத்துரைத்திருந்தார். அவர், சரியானது, என்பது எப்பொழுதுமே சரியானதாகவும், தவறானது என்பது எப்பொழுதுமே தவறானதாகவும் இருப்பதில்லை என்ற கருத்துக் கொண்டிருந்தார். ஒழுக்க நெறி என்பது சூழ்நிலைகளைச் சார்ந்ததாக உள்ளது என்று அவர் ஆலோசனையளித்தார்: ஒரு செயலானது ஒரு நாள் சரியானதாகவும் அடுத்த நாளில் அது தவறானதாகவும் இருக்கலாம்.

ஃப்ளெட்சரின் சூழ்நிலை ஒழுக்க நெறிகள் வெளியிடப்பட்டு ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகள் கழிந்த இன்றைய நாட்களில், அவை சமூகத்தை ஆள்கின்றவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. ஒரு தலைமுறைக்கு முன்பு, மக்கள் முற்றானவைகளின் அடிப்படையில் ஒழுக்கங்களின் மீது நம்பிக்கைகளைப் பற்றிக் கொண்டிருந்தனர்: ஒரு சில மக்கள் (தான்) திருமணம் வரையில் கன்னித் தன்மையுடன் இருத்தல், நேர்மையான ஒரு நாள் வேலைக்கு நேர்மையான ஒரு நாள் கூலி, ஓரினச் சேர்க்கை என்பது பிறழ்வு நிலை கொண்ட வாழ்க்கை, அல்லது பொய் கூறுதல், திருடுதல், ஆபாசப் படம் பார்த்தல் அல்லது விபசாரம் செய்தல் ஆகியவை சரியல்ல போன்ற கருத்துக்கள், சரியானதுதான் என்பதைப் பற்றிக் கேள்வியெழுப் பினார்கள்; இந்தக் கண்ணோட்டங்களில் பலவற்றை சமூகமானது இன்று உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதில்லை.

பவுலின் வார்த்தைகள், அவர் ஏறக்குறைய நமது சமூகத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு நேரடியாக எழுதப்பட்டவை போன்றே ஒலிக்கின்றன. அவர், "ஆதலால், கர்த்தருக்குள் நான் உங்களுக்குச் சாட்சியாகச் சொல்லி எச்சரிக்கிறது என்னவெனில், மற்றப் புறஜாதிகள் தங்கள் வீணான சிந்தையிலே நடக்கிறது போல நீங்கள் இனி நடவாமலிருங்கள்" (4:17) என்று கூறினார். ஒரு மொழிபெயர்ப்புப் பதிப்பானது இதை, "கூட்டத் தோடு உடன் சென்று விடுதல் ஆகாது என்று நான் - இதைப் பற்றித் தேவன் எனக்கு அறிவுறுத்தியபடி - வலியுறுத்துகின்றேன்" என்று கூறுகின்றது (TM).

"கூட்டத்தார்" செய்கிறது போன்ற வழியில் வாழ்வது என்பது எதைப் போன்றதாக உள்ளது? பவுல் இதை, மரணத்தை நோக்கி நடைபோடுதல், ஒவ்வொரு அடி வைப்பும் நித்திய அழிவை நோக்கி இன்னும் நெருங்குதலாக அமைதல் என்று சித்தரித்தார்.

பிடிவாதம் என்பது முதல் அடிவைப்பாக உள்ளது. தேவபக்தியுள்ள வாழ்வை வெறுத்து ஒதுக்குகின்றவர்கள் "புத்தியில் அந்தகாரப்பட்டு, தங்கள் இருதய கடினத்தினால் தங்களில் இருக்கும் அறியாமையினாலே தேவனு

டைய ஜீவனுக்கு அந்நியராய்'' (4:18) இருக்கின்றனர். இருதயங்கள் கடினப்பட, கல்லாய்ப் போக, அல்லது சுண்ணாம்பாகக் கூடும். வசனம் 18ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள "கடினம்'' என்ற வார்த்தையானது, உடைந்த எலும்பு சீராகுகையில் உண்டாகின்ற கடினத் தன்மையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட முடியும். இந்தக் கடினத் தன்மையுள்ள பொருளானது உண்மையில் எலும்பை விடக் கடினமானதாக ஆகின்றது. பாவம் என்பது ஒரு நபருடைய இருதயத்தில் இதே விதமான வளர்நிலை கடினச் செயல் விளைவைக் கொண்டுள்ளது.

நான் ஒரு இளம் பையனாக இருந்த பொழுது, அண்டை வீட்டு நண்பன் ஒருவன் தனது தந்தையின் ஆபாசப் படப் பத்திரிகைகளில் ஒன்றை வீட்டை விட்டு வெளியே யாருக்கும் தெரியாமல் எடுத்து வந்தான். அதன் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் காண்பதற்கென்று அவனும் நானும் ஒளிப்பிடம் ஒன்றைக் கண்டோம். அது தவறு என்று நாங்கள் அறிந்திருந்தோம். நாங்கள் அதைச் செய்வதை மக்கள் அறிந்து கொள்வதை விரும்பாதிருந்தோம், எனவே நாங்கள் ஒளிந்து கொண்டோம். அந்த நாளில் என் இருதயம் கடினமடையத் தொடங்கிற்று. ஒரு சில ஆண்டுகளில் நான் எனக்கென்று சொந்தமாக அவ்விதமான பத்திரிகைகளை வாங்கத் தொடங்கினேன். பாவத்தின் அடிமைப்படுத்தும் வல்லமையை நான் சந்தித்தேன்: நாம் பாவத்திற்கு "சரி" சொல்லுகின்ற வரையிலும், அது நம்மீது தணிக்க முடியாத ஒரு தாகம் போன்று செயல்படுகின்றது. இதிலிருந்து இயேசு ஒருவர் மாத்திரமே நம்மை விடுவித்து, மீண்டும் நம் இருதயங்களை மென்மைப் படுத்தக்கூடும் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியும்.

அந்தகாரம் என்பது இரண்டாம் அடி வைப்பாக உள்ளது. தேவ பக்தியுள்ள வாழ்வை வெறுத்து ஒதுக்குகின்றவர்கள், "தங்கள் புத்தியில் அந்தகாரப்படுகின்றனர்'' (4:18). இருளில் தடுமாறிச் சுற்றுவதை நான் வெறுக்கின்றேன், நீங்கள் அதை வெறுப்பதில்லையா? காரிருளில் தடுமாறித் தடவிச் செல்லுதல் என்பது ஒரு நபர் தனக்குக் காயம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளக் காரணமாகக் கூடும். அதையே பாவம் நமக்குச் செய்கின்றது. அது வாழ்வை இருளாக்குகின்றது. இருளில் ஒரு நபரால் வழியைக் காண இயலாது. எடுத்துக்காட்டாக, மதுபானம் கொடுக்கின்ற "உயரப்'' பறக்கும் கண நேர உணர்வு மதுபானத்திற்கு அடிமையானவரின் உயிருக்கு ஊறு விளைவிப்பதாகின்றது. அந்தகாரப்பட்ட சிந்தை மட்டுமே சிறிது நேரத்தில் ஒழியக் கூடிய பரவச உணர்வுக்காக எல்லாவற்றையும் இடர்ப்பாட்டிற்கு உட்படுத்தும். பாவம் என்பது நாம் தெளிவாய்ச் சிந்திப்பதைத் தடை செய்கின்றது.

முடிவெடுத்தல் என்பது மூன்றாவது அடி வைப்பாக உள்ளது. பாவம் ஒரு நபரை "தேவனுடைய ஜீவனிலிருந்து'' பிரிக்கின்றது (4:18). பாவம் நம்மை தேவனுடன் தொடர்பு கொண்டு இருப்பதை இழக்கச் செய்கிறது - இது ஒரு வகையான முடிவெடுத்தலாக உள்ளது - மற்றும் இது நேர்மையாகச் சிந்திக்கும் திறனை இழக்கச் செய்கின்றது. ஒரு மொழிபெயர்ப்பு கூறுகின்றபடி, ''அவர்கள் இனியும் தேவனுடன் செயல்படுவதை மறுத்து, தேவனுடன் மட்டுமல்ல உண்மை நிலையுடனும்

தங்களுக்குள்ள தொடர்பை இழந்து போயுள்ளார்கள். இனியும் அவர்கள் நேர்மையாகச் சிந்திக்க முடியாமல் போகின்றனர்" (4:18; TM). மதுபானம், சூதாட்டம், ஆபாச இலக்கியம், போதைப் பொருட்கள் மற்றும் அக்கறையற்ற பாலுறவு ஆகியவை இந்தச் செயல்விளைவைக் கொண்டுள்ளன.

அக்கறையின்மை என்பது இந்த மரண நடையில் நான்காவது அடி வைப்பாக உள்ளது. தேவபக்தியுள்ள வாழ்வை வாழாத மக்களைப் பற்றிப் பவுல், "உணர்வில்லாதவர்களாய், சகல வித அசுத்தங்களையும் ஆவலோடே நடப்பிக்கும்படி, தங்களைக் காம விகாரத்திற்கு (அவர்கள்) ஒப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்" (4:19) என்று கூறினார். அதை நான் வாசிக்கும் பொழுது, நம்மில் ஒவ்வொருவரும் காம உணர்வும் அசுத்தமும் உள்ளவர் களாவதற்கு நமக்குள் நிலவுகின்ற சாத்தியக்கூறு என் நினைவுக்கு வருகின்றது. நம்மில் எவரும், ஒரு சிலவற்றிற்காக மனநிறைவு ஏற்படுத்த இயலாத இச்சையையும் நம் வாழ்வின் கட்டுப்பாட்டை இழக்கும் தன்மையையும் நமக்குள் வளர்த்துக் கொள்ளும் இயல்புக்கு அப்பாற் பட்டவர்களாக இருப்பதில்லை.

பழங்காலக் கிரேக்கர்கள், ஒரு நரியைத் திருடிப் பிறகு அதன் உரிமையாளனை சந்திக்க நேர்ந்த ஸ்பார்ட்டா நகரத்துப் பையன் ஒருவனைப் பற்றிய கதை கூறினார்கள். தான் செய்திருந்ததை மறைப்பதற் காக அந்தப் பையன் அந்த நரியைத் தனது உடைகளுக்குள் போட்டுக் கொண்டான். அவன் அப்படியே நின்றான். பயமடைந்த நரியானது தனது நகங்களினால் அவனைக் குத்திக் கிழித்து, அவனது முக்கியமான உறுப்புக்களைப் பீரிட்டுப் போட்ட போதும் அவன் விழிக்கவில்லை. வேதனை நிறைந்த மரணத்தை விலையாகச் செலுத்த நேர்ந்த வேளையிலும் கூட, அவன் தவறு செய்திருந்ததை ஒப்புக் கொள்ளாதிருந்தான்.[2]

பாவம் அதையே செய்யும். அது, மக்களைத் தங்கள் "வாழ்வின் வழிமுறை" உண்மையில் மரணத்திற்கான வழியாக உள்ளது என்று ஒப்புக் கொள்ளச் செய்வதற்கு மாறாக, எல்லா வகையான துன்பங்களையும் அவர்கள் சகிக்கும் வரையிலும் அவர்களை வலையில் ஆழ்த்திப் பிடிக்கிறது.

புதிய உடைகள்

பாவம், நாம் மரணத்தை நோக்கி நடைபயின்று செல்லக் காரண மாகின்றது, ஆனால் இயேசுவால், நமது நடையின் திசையை மாற்றியமைக்க முடியும். பழைய வாழ்க்கையைப் பற்றிப் பவுல், "நீங்களோ இவ்விதமாய்க் கிறிஸ்துவைக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை" என்று கூறினார் (4:20). அவரை அறிதல் என்பது நாம் வாழும் வழிமுறையில் மாற்றத்திற்கென்று (நம்மை) அழைக்கிறது.

கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பதை நாம் பள்ளிக்குச் செல்லுதலுடன் ஒப்பிட முடியும். எவற்றைக் களைய வேண்டும், எவற்றை உடுத்த வேண்டும் என்பதைக் கற்றுக் கொள்வதற்காக கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் பள்ளிக்குச் செல்லுகின்றோம். கிறிஸ்துவே நமது வாழ்வின் பாடத் திட்டமாக,

ஆசிரியராக மற்றும் வகுப்பறையாக இருக்கின்றார். நாம் கிறிஸ்துவை அறிகின்றோம் (4:20). கிறிஸ்து தாமே, நமது பாடத் திட்டமாக இருக்கின்றார். எப்படி வாழ்வது என்பதை அறிவதற்கு நாம் அவரைக் கற்றுக் கொள்கின்றோம். நாம் கேள்விப்பட்டும் இருக்கின்றோம் (4:21). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், கிறிஸ்து நமது ஆசிரியராக இருக்கின்றார். நாம் அவருக்குள் போதிக்கப்பட்டோம் (4:21). கிறிஸ்து நமது வகுப்பறை யாக இருக்கின்றார். அவருக்குள் நாம், நமது ஒழுக்க சிந்தனைகளை நேராக்குவதற்குத் தேவையானவற்றைக் கொண்டுள்ளோம்.

கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவர்களாவதைப் பவுல் நமது உடைகளை மாற்றிக் கொள்ளுதல் என்ற விஷயத்துடன் ஒப்பிட்டார். அவர், "அந்தப்படி, முந்தின நடக்கைக்குரிய மோசம்போக்கும் இச்சைகளாலே கெட்டுப்போகிற பழைய மனுஷனை நீங்கள் களைந்துபோட்டு" (4:22) என்று எழுதினார். கிறிஸ்துவுக்குள் இருத்தல் என்பது, அழுக்கான ஆடைகளைக் களைந்துபோட்டு, அவற்றை ஒரு பையினுள் வைத்து அடைத்து, இனியும் அவற்றை நீங்கள் உடுத்தாத வகையில் தூர எறிந்து விடுதலுக்கு ஒப்பாக உள்ளது. கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் பழைய வாழ்வை இவ்வாறாகவே தூக்கி எறிகின்றோம்.

பின்பு பவுல், "உங்கள் உள்ளத்திலே புதிதான ஆவியுள்ளவர்களாகி" என்றும் கூடச் சொன்னார் (4:23). "புதிதான" என்பது உங்களை மீண்டும் இளைஞராக்குதல் - இளமையும் வனப்பும் அளித்தல், என்றென்றும் இளைஞராக்குதல் மற்றும் என்றென்றும் தூய்மையாய் இருக்கச் செய்தல் - என்று அர்த்தப்படுகின்றது.

வசனம் 24, இன்னும் ஒரு அடி வைப்பை எடுத்து வைக்கின்றது: நாம் "மெய்யான நீதியிலும், பரிசுத்தத்திலும் தேவனுடைய சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட புதிய மனுஷனைத் தரித்துக்கொள்ள" போதிக்கப் பட்டுள்ளோம். இதை இன்னொரு வகையில் கூறுவதென்றால், இயேசு தமது வாழ்வை நாம் அணிந்து கொள்ளும்படியாக நம்மை அழைக்கின்றார்.

முடிவுரை

கிறிஸ்துவின் புது வாழ்வை அணிந்து கொள்ள நமக்கு உதவுவதற்கு நாம் மேற்கொள்ளக் கூடிய அடிவைப்புக்கள் யாவை?

ஒரு முடிவை மேற்கொள்ளுங்கள். ஒவ்வொரு நாளும் நீங்கள் ஒழுக்க ரீதியான தெரிவுகளை எதிர்கொள்ளுகின்றீர்கள். ஒவ்வொரு கணத்திலும்/ வேளையிலும் நீங்கள் முடிவு செய்கின்ற விஷயங்கள் நீங்கள் ஏற்கனவே என்ன வகைப்பட்ட நபராயிருக்கும்படி ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்களோ, அந்த முடிவினால் மாபெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தப்படும். நீங்கள் கிறிஸ்துவைப் போலிருப்பதற்கு முடிவை மேற்கொள்ளுங்கள்.

சரியான திசையில் நாளைத் தொடங்குங்கள். ஒவ்வொரு நாளையும் தேவனிடம் ஜெபத்துடன் தொடங்குங்கள். தேவனுடைய வசனத்தை வாசிக்கவும் நாளுக்கான தொனியை அமைக்கவும் சற்று நேரம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

கோட்டை வரைந்து அதன் பின்னாலேயே நிலைத்திருங்கள். பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் பலமுள்ளவர்களாயிருக்க விரும்புகின்றனர். நாம் யாவரும் பலவீனங்களைக் கொண்டுள்ளோம் என்பதுதான் பிரச்சனையாக உள்ளது. நமது பலவீனங்கள் எவை என்று நாம் அறிந்து, அவற்றினின்று நம்மைப் பிரிக்கும் கோட்டை வரைந்து, அந்தக் கோட்டுக்குப் பின்னாலேயே நிலைத்திருக்க வேண்டியது அவசியம். உங்கள் வாழ்வின் எந்தப் பகுதியுடன் நீங்கள் நிலையாக/தொடர்ந்து போராடுகின்றீர்கள்? நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் செய்வதாக நீங்களே காணும் பாவங்கள் யாவை? உங்கள் கவனத்தைக் கவருவதற்கு சாத்தான் கொண்டுள்ள மிகச் சிறந்த "தீனி" என்ன? கோடு வரையவும் அதன் பின் நிலைத்திருக்கவும் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

உங்கள் இருதயத்தைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் இரண்டு எஜமானர்களுக்கு ஊழியம் செய்ய முடியாது. இயேசு உங்கள் எஜமானராய் இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பினால், உங்கள் வாழ்விலிருந்து சில கருத்துக்களும் நடவடிக்கைகளும் நீக்கப்பட வேண்டும்.

உங்கள் சிந்தையைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் சிந்தையை எதன் மீது அமைக்கின்றீர்களோ, அதுவே கடைசியில் யுத்தத்தின் விளைவைத் தீர்மானிக்கும்.

உங்கள் வாழ்வின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் காத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு நல்லதாயிராமல் போகலாம் என்று நீங்கள் அறிந்துள்ள எந்த ஒரு சிந்தனையும் அல்லது செயலும் உங்கள் ஆவிக்குரிய வாழ்வைச் சிதைக்கப் போதுமானதாக உள்ளது. "அதை என்னால் கையாள முடியும்," "அது அவ்வளவு மோசமானதல்ல" அல்லது "வேதாகமம் இதைப் பற்றிக் குறிப்பாக விளக்கவில்லையே" என்பது போன்ற சொற்றொடர்களைக் கொண்டு நியாயப்படுத்துவதைத் தவிர்த்து விடுங்கள். மிகச் சிறு சிந்தனைகள் மற்றும் செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றையும் கூடக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்.

தேவன் நமது ஆவிக்குரிய அலமாரியைக் குறித்து அக்கறை கொள்ளுகின்றார். நீங்கள் உங்கள் ஆவிக்குரிய அலமாரியைப் பற்றிச் சிந்திக்கையில், ஜெபத்தில் கர்த்தரிடம் செல்லுங்கள். நீங்கள் மேற்கொள்ள அவசியமான எந்த அறிக்கைகளையும் உறுதிப்பாடுகளையும் மேற்கொள்ளுங்கள். கிறிஸ்துவைக் கொண்டு உங்களை உடுத்திக் கொள்ளுவதில் அவருடைய பலத்தைக் கேளுங்கள்.

குறிப்புகள்

[1]"Best & Worst Dressed: 1994," *People Weekly* (19 September, 1994): 58-117. [2]John MacArthur, Jr., *Ephesians,* The MacArthur New Testament Commentary (Chicago, Ill.: Moody Press, 1986), 170.